

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Under vor sidste Krig

Citation: Larsen, Karl: "Under vor sidste Krig", i Larsen, Karl: *Under vor sidste Krig*, Gyldendal, 1897, s. 270. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_11-shoot-idm140053904308352/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Under vor sidste Krig

alle Danskerne laa endnu, og ikke alle saarede var optaget. To Ambulancer af Prøjserne var i Færd med at lægge en saarede Forstærkningsmand af vores paa en Baare; de sagde til os: Det er en af Eders Kammerater, ham maa I bære hen til Forbindingsteltet. Vi tog ham og bar ham ned til Chausseen til Teltet, hvor der var en Del flere danske Fanger. Derfra blev vi under stærk Bevogtning ført langs Chausseen Vester paa . . .

Det er højest uendommeligt, at denne Meismand har deltaget i sit Regiments saa beundrede Angreb paa de sejerrige prøjsiske Stormkolonner, uden at det saa at sige har efterladt sig Spor i hans ellers saa stærkt detaillerede Optegnelser. «Der lød Stormsignal, og vi stormede op imod Skandsen. Da vi første Gang havde stormet og skulde storme anden Gang . . .», det er alt det, som denne Mand's Erindring har bevaret fra da han i Geledet, Side om Side med Kammeraterne, var med til at udføre et Stød, om hvilket f. Eks. v. Walderssee (Der Krieg gegen Dänemark) bemærker, at det blev «mit vieler Energie eingeleitet und von den Troupen mit grosser Bravour durchgeführt». Soldaten maa med sit Kompagni have deltaget i Erobringen af en afbrændt Gaard, som (i Følge vor Generalstabs Værk) «efter mange Ofre toges og besattes». Fra den afbrændte Gaard blev der gjort et Forsøg paa at trænge videre frem, men paa dette Tidspunkt har hans opskræmte Fantasi ladet ham se fjendtlige omgaaende Bevægelser, der den Gang ikke kan have fundet Sted, og han «tog Flugten tilbage». Saasart han nu handler

paa egen Haand, er han den sikre Iagttagelses og den omhyggelige Skildrings Mand. — Alt hvad han skriver, viser Paalidelighed i Opfattelse og Gengivelse. En Enkeltthed som den, at Officeren (pg. 267) med sit lille Kommando maa løbe mod Nord, medens Fortælleren søger videre mod Ost, kan tjene som Eksempel.

IV.

Uddrag af 1 Brev om Stormen paa Dybbøl fra en menig i 20. Infreg. 2 Kp., ugift, 26aarig Kontorist, Søn af en jydsk exam. Jnr. og Gaardejer. — Almuekolens Uddannelse, suppleret ved Undervisning i Hjemmet.

Brevskriveren behandler den samme Episode af Kampen d. 18. April som hans Regimentskammerat ovenfor.

Voldtrofte pr. Assens, d. 23. April 1864.

Den 17. kom vi igen paa Forpost og besatte Lobegravene imellem Nr. 7 og 8. Her skraalede Granaterne os som sædvanlig om Ørerne, og mange slog ned rundt omkring os. Vi lærte her, som i Almindelighed, snart at opdage, hvorfra Skuddene kom, der var rettede mod os, saa at vi kunde advare vore Kammerater i Tide. Om Aftenen kunde vi erfare det af Glimtet, og om Dagen af Drønet fra Fjendens Skyts. Naar der raabtes: «Dæk, en Lærke!» da havde vi ikke saa meget at befrygte, da disse Granater om Natten viste sig i stor Afstand med en lang lysende Hale efter sig med en egen vibrerende Lyd, som gav dem Navnet Lærker, og kom